

واکاوی زمان تحقق نابودی صهیونیسم جهانی بر اساس آیات آغازین سوره اسراء

دانش آموخته دکتری علوم قرآن و حدیث، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی صنایع - مدیریت سیستم و بهره‌وری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

علیرضا شریف *

سید حسن خلیفه واقفی

چکیده

مطالعه وعده قرآنی فساد و چگونگی بروز و ظهور آن در فضای تاریخی و تمدنی قوم بنی اسرائیل، می‌تواند تصویر و تحلیل برجسته‌تری از ماهیت، موقعیت و فرجام دولت صهیونیست اسرائیل را تبیین و پشتوانه علمی جبهه مقاومت را تقویت نماید. (مسئله)؛ این مقاله با بهره‌گیری از رهیافت تدبیری؛ با تأکید بر پیوستگی آیات و تحلیل دلالت‌های ظاهری موجود در متن سیاق، به چینش زمانی آیات و تبیین چگونگی وقوع سرکوبی فساد بنی اسرائیل در آخرالزمان، توسط «اولی باس شددید» می‌پردازد. (روش)؛ مقاله احتمال وقوع یکی از دو فساد این قوم در زمان معاصر را قوی‌تر از دیگر احتمالات می‌داند. طبق روایات و دلایل مطرح شده در این نوشتار، زنجیره متوالی ماجراهای فساد بنی اسرائیل و «علو کبیر» ایشان در آخرالزمان، در اواخر دوران غیبت کبری و منتهی به ظهور امام عصر عجل خواهد بود. مصداق «اولی باس شددید»، یاوران امام زمان ع هستند که در فراگرد سرکوبی فساد بنی اسرائیل، به این وعده الهی تحقق می‌بخشند. (یافته‌ها)

کلیدواژه‌ها: قرآن کریم، آخرالزمان، یهود، صهیونیسم، فساد بنی اسرائیل

دریافت: ۱۳-۰۴-۱۴۰۱

* نویسنده مسئول ali.sharif.90@alumni.ut.ac.ir

پذیرش: ۰۸-۰۶-۱۴۰۱

صفحات مقاله: ۳۱-۰۷

با شکل‌گیری دولت اسرائیل در سال ۱۹۴۸ میلادی در سرزمین فلسطین، گزاره‌های مختلفی پیرامون ماهیت و عملکرد آن از سوی حامیان و مخالفان دولت اسرائیل مطرح شده است. اصلی‌ترین مستمسک فرهنگی سران یهود برای غصب سرزمین فلسطین، عقیده وراثت تاریخی یهودیان بر این سرزمین مبتنی بر تفسیر عهد عتیق است، اما غالب مخالفت‌ها در حیطه موضوعات سیاسی و تاریخی متوجه این رژیم جعلی شده است. این در حالی است که توجه به استفاده از ظرفیت کتب آسمانی و تفسیر دقیق آیات قرآن در این راستا، رهیافت موثرتری برای مخالفت با اسرائیل بشمار می‌آید و پاسخی است مناسب به این پرسش که فرجام این رژیم چیست و وعده‌های الهی در مورد آنان چه زمانی محقق خواهد شد.

اهداف و پرسش‌های پژوهش

بر این اساس بهترین مسیر مقابله تمدنی با نظام جعلی اسرائیل، عرضه این مسئله به قرآن به منظور پاسخ الهیاتی به آن و همراهی با آن پاسخ خواهد بود. بعلاوه آنکه اگر صهیونیسم جهانی مبتنی بر عهد عتیق تحریف شده به تفسیری عملگرا و نژادپرستانه روی آورده‌اند، بازگشت به مفاهیم غیر تحریفی قرآن به عنوان اصلی‌ترین کتاب آسمانی که در عین حال مصدق و مهیمن مفاهیم اصیل و غیر تحریفی تورات واقعی حضرت موسی است، تداوم ماجرای قوم بنی‌اسرائیل را در فلسطین به نحوی دقیق روایت نموده و کلیه گزاره‌های رفتاری این قوم را در خلال دوران موسایی و رسولان پس از آن تا دوران عیسی و سپس دوران ظهور اسلام تا ورود به فضاهاى آخرالزمانی و عصر ظهور به نحو مبسوطی تبیین کرده است. پرداختن به تمام روایت قرآن در خصوص پیوستار تمدنی طغیان‌گرا و فسادآفرین قوم بنی‌اسرائیل از ظرفیت یک مقاله بسیار فراتر است.

در این مقاله با تاکید بر حلقه‌های پایانی عملکرد تمدنی نظام صهیونیسم جهانی، سعی خواهد شد تا وعده نابودی افساد ایشان مبتنی بر مطالعه تدبیری آیات نخستین سوره اسراء مورد بررسی قرار گیرد. در آیات اول سوره مبارکه اسراء اشاره به دو فسادبنی‌اسرائیل و علو‌کبیر شده است. کشف مصداق این فسادها چنان‌که در ادامه خواهد آمد، در میان مفسران مختلف شیعه و سنی محل نزاع بوده است.

پیشینه پژوهش

برخی از محققان در خصوص موارد و مؤلفه‌هایی البته اثرگذار در تعیین مصداق و تفسیر این آیات گام برداشته‌اند. از این دسته می‌توان به مقاله «واکاوی تفسیری آیات سوره اسراء درباره فساد بنی اسرائیل با تکیه بر عدم ترادف در ترکیب وصفی «عباداً لئنا»، اشاره نمود، که به مصداق‌یابی دقیق‌تر «عباداً لئنا» کمک می‌کند. (غلامی و همکاران، ۱۴۳۹)، و نیز برخی دیگر نیز چون مقاله «مفاد آیات وعید بنی اسرائیل در سوره اسراء»، (رضایی کهنمویی، ۱۴۳۹) و همچنین مقاله «بازنگاهی تحلیلی به فرجام بنی اسرائیل در آخرالزمان با بررسی تطبیقی آیات چهار تا هفت سوره اسراء» (خوشدونی و همکاران، ۱۴۴۱) که کلیات و روندهای ماجرای فرجام بنی اسرائیل و موضوعات وابسته به آن را مورد تحلیل و بررسی قرار داده‌اند. اما اثری مستقل در خصوص مسأله این پژوهش تا کنون به ثبت نرسیده است.

روایات متعددی در تفاسیر روایی در ذیل این آیات، جمع‌آوری گردیده است. مفسران با استفاده از این روایات که در دو گروه بزرگ تأویلی و تفسیری قرار گرفته‌اند (بحرانی، ۱۴۱۵: ۵۰۴/۳) یا به بیان شباهت‌ها و مقایسه بین دو امت اسلام و یهود و با منطبق روایت «حذو النعل بالنعل» پرداخته‌اند. (همایون، ۱۴۳۲: ۲۴) و یا با توجه به احادیث تفسیری سعی در بیان کیفیت این ماجرای قرآنی و عاقبت بنی اسرائیل داشته‌اند. (قمی مشهدی، ۱۴۰۹: ۲۹۸/۷-۳۶۴) بعنوان نمونه می‌توان به آن‌هایی اشاره نمود که با بیان تشابه میان یهود و گروهی از امت اسلامی سعی در تقییح و تبیین افکار مخالفین ولایت و مقایسه آنان با پیروان ولایت دارند. (خزازی، ۱۴۰۱: ۱۹-۱۱) عده‌ای از مفسرین و در رأس آنان طبری معتقد است این فسادهای بنی اسرائیل در زمان‌های گذشته انجام شده و افراد صاحب تفسیر دیگری نیز یا در این خصوص اظهار نظری ننموده‌اند، و یا چون شهید مطهری در مجموعه آثار خود تنها به ذکر قاعده کلی فساد بنی اسرائیل و سرکوبی آن بسنده کرده‌اند. از میان مفسران گروه بسیار اندکی نیز چون صاحب تفسیر «الفرقان» (صادقی تهرانی، ۱۴۰۶: ۳۳-۴۵) و یا «فی ظلال القرآن» (سید قطب، ۱۴۲۵: ۲۲۱۴/۴)، نظرات متفاوتی داشته و وقوع حداقل بخشی از آن را به آینده موکول نموده‌اند.

در آثار مکتوب تفسیری رهبر معظم انقلاب، نظری در این زمینه یافت نشد ولی ایشان در سخنان خود بارها به نابودی اسرائیل در آینده‌ای نزدیک بشارت داده‌اند. به عنوان نمونه: در یکی

از سخنان خود فرمودند: «جمهوری اسلامی ایران تا روزی که آرمان فلسطین به ثمر برسد، مصمم خواهد ایستاد و آن روز را جوانان قطعاً خواهند دید.» (حسینی خامنه، سیدعلی، ۶ بهمن ۱۳۹۳) همچنین جمله مشهور ایشان خطاب به سران رژیم صهیونیستی که فرمودند: «... شما ۲۵ سال آینده را نخواهید دید ان شاء الله تا ۲۵ سال دیگر، به توفیق الهی و به فضل الهی چیزی به نام رژیم صهیونیستی در منطقه وجود نخواهد داشت؛...» (حسینی خامنه، سیدعلی، ۱۸ شهریور ۱۳۹۴)

پیش از این در مقاله «ارزیابی دیدگاه مفسران در وقوع فساد و سرکوبی بنی اسرائیل قبل از اسلام» (شریف و همکاران، ۱۴۴۳) تلاش مفسران در این زمینه در قالب دو دوره زمانی، جمع بندی و تحت دو نظر اصلی ذیل دسته بندی گردید:

۱- نظر وقوع، قبل از اسلام ۲- نظر وقوع، بعد از اسلام

و با دلایل متعدد، نظریات منطبق با وقوع فساد و سرکوبی قبل از اسلام، غیر قابل قبول و مردود دانسته شد.

روش تحقیق

در این مقاله برای پاسخ به این سؤال که زمان و کیفیت سرانجام ماجرای اسرائیل چگونه است؟ ابتدا نظر مفسران در وقوع فساد و سرکوبی بنی اسرائیل بعد از اسلام تا حوالی دوران معاصر طرح و بررسی شده و سعی بر این است با بهره گیری از رهیافت تدبیری؛ با تاکید بر پیوستگی آیات و تحلیل دلالت های ظاهری موجود در متن سیاق، به چیش زمانی آیات و تبیین چگونگی وقوع سرکوبی فساد بنی اسرائیل در آخر الزمان، تصویر دقیق قرآنی از آن ارائه، و زمان یابی مستند به قرآن برای آن طرح و در نهایت با بررسی روایات، صحت یافته ها تأیید گردد.

۱ — بررسی نظر مفسران در وقوع فساد و سرکوبی بنی اسرائیل بعد از اسلام تا حوالی دوران معاصر

۱-۱- نقد و بررسی احتمال وقوع فساد بنی اسرائیل و سرکوبی آن در صدر اسلام

برخی محققان با استناد به روایت امام صادق (کلینی، ۱۴۰۷: ۲۰۶/۸) زمان وقوع فسادها و سرکوبی آن را صدر اسلام و بصورت دقیق تر، در عصر امیرالمومنین تا شهادت امام حسین می دانند. (همایون، ۱۴۳۲: ۲۴) در این روایت سه ماجرای متوالی بیان شده است. فاصله زمانی میان دوران این سه امام معصوم نیز کوتاه است. معاندان ولایت با تعارض و دشمنی آشکار و قصد قتل

شخص ولی، «اراده اطفاء نور الله» و خاموش ساختن امتداد «نور الله» در زمین، و قصد قطع سلسله خلافت الهی داشتند. این دشمنی بسیار شبیه به فعل فاسقان یهود است و این مضمون را در خانواده احادیث «حذو النعل بالنعل» که به طرق گوناگون و متون متعدد مشابه نقل شده است، را می‌توان ردگیری و مطالعه نمود. (قمی، ۱۴۰۴: ۴۱۳/۲)

اما چنان‌که سید جعفر مرتضی عاملی نیز قائل است روایت امام صادق و این‌گونه روایات از نوع روایات تأویلی هستند. (عاملی، ۱۴۲۶: ۴۷/۳) در روایات تأویلی معصوم، با نگاهی مقایسه‌ای به ماجرای مطرح در آیه، عناصر موجود در آیه را بلحاظ جایگاه و شکل عمل و موضوعات مختلف، با عناصری شبیه به آن در زمانی دیگر مرتبط ساخته و تطبیق می‌دهند. (حسن زاده و همکاران، ۱۴۴۱) این نظریاتی یا تطبیق شباهت‌ها، گاه بارها و در مورد موضوعاتی در زمان‌های مختلف وجود دارد و نمی‌توان آن را مصداق منحصر بفرد ماجرای مطرح شده در آیه و در یک زمان دانست. در نگاهی تدبیری با چیدن موضوعات سیاق آیات چهارم تا دهم سوره اسراء به دنبال هم از لحاظ زمانی مصداق سه جریان متوالی، دو فساد و یک علو، نمی‌تواند منحصر به صدر اسلام باشد. در ادامه مقاله به این مهم بطور مفصل پرداخته خواهد شد.

۱-۲- نقد و بررسی احتمال وقوع فساد بنی اسرائیل و سرکوبی آن در حوالی دوران معاصر برخی محققان چون ابراهیم انصاری زنجانی سعی در تطبیق برخی از ماجراهای مرتبط با یهود در دوران معاصر با آیات اول سوره اسراء نموده‌اند. وی در مقاله‌ای در مجله مکتب اسلام پس از نقل نظر طبری، در خصوص وقوع فساد بنی اسرائیل در زمان بُخت نَصْر (طبری، ۱۴۱۲: ۱۷/۱۵)، این نظر او را نقد می‌نماید. (انصاری زنجانی، دی ۱۳۵۰) وی در این مقاله، جنگ شش روزه اعراب و اسرائیل در ژوئن ۱۹۶۷ میلادی، مطابق با ۱۳۸۷ هجری قمری را مصداق سرکوبی دومین فساد می‌داند. (انصاری زنجانی، بهمن ۱۳۵۰) وی همچنین نظر سید قطب در فی ظلال القرآن را که هیتلر را بعنوان یکی از دو سرکوب‌گر فسادهای بنی اسرائیل می‌داند، (سید قطب، ۱۴۲۵: ۲۲۱۴/۴) را دلیلی برای رد نظر طبری می‌آورد. (انصاری زنجانی، دی ۱۳۵۰)

۱-۲-۱- دلایل ردّ این نظر

۱) عدم انطباق با ماجرای مطرح شده در ظاهر آیات

مطابق با آن‌چه در ظاهر آیات پنجم تا هفتم سوره اسراء وجود دارد: افرادی در قالب «عباداً لنا اُولی باسٍ شدید» یعنی تربیت یافتگان از جانب سلسله خلافت الهی برای سرکوبی فساد بنی اسرائیل باید وارد سرزمین بیت المقدس و مسجدالاقصی شوند (صفار، ۱۴۰۴: ۸۴) و هم آنان

برای دوم بار با کیفیتی بسیار بالاتر و توانی قوی تر باید برای سرکوبی فسادبنی اسرائیلی (که این بار در توان و تعداد بسیار بالاتر از بار اول، وارد عمل شده‌اند)، وارد عمل شوند. (اسراء/ ۵ تا ۷) (حلی، ۱۴۲۱: ۱۹۵) در حالی که جنگ شش روزه نبردی بود میان اسرائیل و کشورهای عربی که با شکست ارتش چند کشور عربی، اسرائیل قسمتی از خاک آن‌ها را تصرف کرد. در مجموع با پیروزی‌های بدست آمده و سرزمین‌های اشغال شده، مساحت سرزمین‌های تحت اشغال اسرائیل سه برابر شد و در حدود یک میلیون عرب که در مناطق اشغال شده زندگی می‌کردند تحت کنترل مستقیم اسرائیل در آمدند. در نهایت خصومت میان اسرائیل با مصر و با اردن با امضای پیمان نامه صلح رسماً پایان پذیرفت. چنانچه مشهود است ماجرای این نبرد کاملاً با ماجرابی که در قرآن بیان شده تفاوت‌های اساسی دارد و نمی‌تواند منطبق با آیات مذکور باشد.

۲) عدم ورود هیچ‌یک از آنان به مسجدالاقصی

هیتلر، در هیچ یک از نبردهایش و در هیچ مقطع زمانی دیگری، هرگز به مسجدالاقصی وارد نشد و مردم عرب مصری و اردنی یا سوری مورد نظر نیز در جنگ شش روزه، به مسجد وارد نشدند و اصلاً پیروز جنگ و فاتح بیت المقدس هم نبودند. در حالی که عبارت «كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ» و فضای کلی این سیاق به ورود پیروزمندان «عِبَاداً لَنَا» به مسجدالاقصی تصریح دارد. (اسراء/ ۷ تا ۷)

۳) عدم تطبیق هیتلر و افراد مورد نظر، با مصداق «عِبَاداً لَنَا»

اولاً: با بررسی عبارت‌های «عِبَاداً لَنَا» و «عَبْدَنَا» و «عِبَادَنَا» مشخص می‌شود در تمامی دفعاتی که در قرآن بکار رفته‌اند، مصداق فرد یا افرادی مثبت بوده و هیچ‌گاه مصداق شخص یا اشخاص منفی نبوده‌اند. با این توضیح که: «عبادا لنا» تنها یکبار در قرآن در سوره اسراء آیه پنجم آمده است که بنابر احادیث مورد اعتماد شیعه، مصداقی مثبت دارد. (طبری آملی، ۱۴۱۳: ۲۳۳) «عبدنا» پنج بار در قرآن در: بقره آیه ۲۳، انفال آیه ۴۱، ص آیه ۱۷، بقره آیه ۴۱ و قمر آیه ۹ بکار رفته است که تمام مصادیق آن مثبت هستند. «عبادنا» یازده بار در قرآن در: یوسف آیه ۲۴، کهف آیه ۶۵، مریم آیه ۶۳، فاطر آیه ۳۲، صافات آیات ۸۱، ۱۱۱، ۱۲۲، ۱۳۲، ص آیه ۴۵، شوری آیه ۵۲، تحریم آیه ۱۰ بکار رفته است که تمام مصادیق آن مثبت هستند.

ثانیاً: در آیات سیاق اول سوره اسراء، سه بار کلمه «عَبْدٌ» بکار رفته است. بار اول در آیه اول که مصداق آن رسول الله ص است. بار دوم در آیه سه که مصداق آن حضرت نوح ع، یکی از رسولان اولوالعزم و بنده‌ای شکور، است. لذا مصداق عبد در کاربرد بار سوم در آیه پنج باید

متناسب با دو کاربرد پیشین باشد. به تصریح برخی روایات مصداق «عباداً لئنا» شیعیان خاصه هستند که در رکاب امام عج سربازی می‌کنند. (عیاشی، ۱۳۸۰: ۲/۲۸۱)

همچنین با بررسی وضعیت مردم عرب در سرزمین‌های مصر، سوریه و دیگر متحدین عربی که تشکیل دهنده لشکر مبارز با رژیم صهیونیستی در جنگ شش روزه بودند، روشن می‌گردد که آنها سنی مذهب و یا حتی برخی ناصبی هستند که امکان اطلاق یاوران قائم عج به آنان را منتفی می‌نماید.

نتیجه این که هیتلر که جنایتکاری خون‌ریز است و مرتکب قتل‌های بی‌شمار شده و شخصیتی منفی دارد، نمی‌تواند مصداق «عباداً لئنا» با جایگاهی مثبت باشد. همچنین مردم عرب در سرزمین مورد نظر نیز مصداق آن نیستند. «بنابراین چنین جمله‌ای تطبیق با قیام بُخت‌نَصْر یا شاپور یا انطیاخوس و نازی‌های آلمان نمی‌کند؛ زیرا نه قیام آنها قیام مقدس بوده نه خود آنان بندگان خاص خدا بوده‌اند.» (انصاری زنجانی، دی ۱۳۵۰)

۲ - تبیین ابعاد کیفی، زمانی و دلایل قضای فساد و علو برای بنی اسرائیل

در این بخش علل قضاء، کم و کیف آن به لحاظ زمانی و وسعت مکانی این حکم خداوندی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۲-۱ - دلایل قضای حکم خداوندی به دو بار افساد بنی اسرائیل و «علو کبیر»

طبق آیه دوم سوره اسراء «وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلاً»، خداوند متعال «الكتاب» را به موسی داد و آن را برای بنی اسرائیل هدایت قرار داد اما آن‌ها بجای استفاده از آن به روش‌های غیرخداپی متوسل گشته و کارهای خود را پیش بردند. (حسن بن علی ع، ۱۴۰۹: ۲۵۲)

به استناد خطاب در ابتدای آیه سوم سوره اسراء «ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ...» قرآن کریم بنی اسرائیل را افرادی از ذریه همراهان حضرت نوح ع که در کشتی او بودند، معرفی می‌کند. فرستادن کتاب، وفای به همان وعده نیکویی است، که خداوند به پدران آن‌ها یعنی به سرنشینان کشتی حضرت نوح ع داده بود. هم‌چنین اجرای سنت الهی است که در امت‌های گذشته نیز جریان داشت. خداوند به استناد آیه دوم سوره اسراء به آنان امر کرد از هدایت پیروی کرده و غیر از خدا را وکیل قرار ندهند. ولی بنی اسرائیل به جای عمل کردن به آن‌چه از آنان انتظار می‌رفت، یعنی اطاعت از امر خدا و شکور بودن، دست به کفران و عصیان زدند. پس طبیعی است که بر اساس قانون الهی دچار عقوبت شوند.

از آنان انتظار می‌رفت به تاسی از حضرت نوح، که خداوند وی را در آیه سوم سوره اسراء «عبد شکور» نامیده است، آنان نیز مطیع و شکرگزار خداوند باشند. (قمی، ۱۴۰۴: ۱۴/۲) در حالی که به استناد آیه ۶۴ سوره مبارکه مائده در خلال تاریخ پیوسته بنی اسرائیل دو کار انجام می‌دهند: افروختن آتش جنگ‌ها و سعی در فساد در زمین. به تبع دو فساد فوق، خداوند نیز دو عکس‌العمل در قبال دو عمل آنها انجام می‌دهد: عکس‌العمل اول اینکه خدا وعده داده است که هر گاه آنان جنگ‌افروزی کنند، آتش جنگ‌شان را خاموش نماید. «كَلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ» عکس‌العمل دوم اینکه خدا آنها را به خاطر سعی در فساد دوست ندارد: «وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ» در مجموع طبق آیات دوم و سوم سوره اسراء خداوند به دو دلیل اصلی حکم «دو بار افساد بنی اسرائیل در زمین» را قضاء می‌کند. این دو دلیل عبارتند از:

- ۱- گرفتن وکلای غیرخدایی برای پیشبرد امورات خود «أَلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلاً»
- ۲- عدم عبودیت خداوندی و ناسپاسی‌های بسیار «ذُرِّيَّةً مِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا»

۲-۲- کیفیت قضای حکم خداوندی به دو بار افساد بنی اسرائیل و «عُلُوْ كَبِيرٍ»

چنانچه گفته شد، خداوند در تورات حکمی مبتنی بر دو بار افساد و «عُلُوْ كَبِيرٍ» کرده است. تصریح این آیه در قرآن بعد از گذشت حدود دو هزار سال، سه تبعه خواهد داشت: اول اینکه به عنوان حکم الهی با تاکیدات «لَتُفْسِدُنَّ»، «لَتَعْلَنَنَّ» و «مَرَّتَيْنِ» وقوع این آیه را تاکید می‌کند. دوم اینکه با تفصیل آیه پنجم تا هشتم خداوند کیفیت انجام و تبعات آن را هم بیان می‌کند. سوم اینکه با آوردن جمله «فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا» در آیه پنجم و «فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ» در آیه هفتم این دو بار فساد وعده گشته است. به لحاظ وعده شدن، این قضای حکم برگشت‌ناپذیر بوده و وقوع آن بصورت حتمی است. جالب اینکه در قرآن واژه فساد برای اقوام انسانی، به پنج قوم نسبت داده شده است: ۱- قوم ثمود (نمل/۴۸) ۲- قوم لوط (عنکبوت/۳۰) ۳- قوم شعیب در آیات متعدد از جمله: (هود/۸۵؛ اعراف/۸۵) ۴- قوم فرعون (فجر/۱۲) ۵- قوم بنی اسرائیل در آیات متعدد از جمله: (اسراء/۴؛ مائده/۳۲ و ۳۳ و ۶۴) که تنها قوم موجود از آن اقوام و آخرین آن قوم بنی اسرائیل است.

بر اساس آیات چهارم تا هشتم از میان فسادهای مکرر بنی اسرائیل، دو بار آن مثال زدنی و بسیار شدید و فراگیر است. به گونه‌ای که سراسر زمین را در برمی‌گیرد و سرانجام در پی دو فساد وسیع، خداوند آنها را بوسیله «عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بِأْسٍ شَدِيدٍ» سرکوب می‌کند.

۲- ۳- تصریح قرآن به امکان افساد بنی اسرائیل در زمان آینده

۱- زمان افعال اولین آیه سوره اسراء ماضی نیست. «لَتُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا» (اسراء/۱) فعل مضارع و لام تعلیل، در آیه اول در این سیاق آمده است. (نحاس، ۱۴۲۱: ۲/۲۶۴) خداوند رسول اللهص را از مسجد الحرام به مسجد الاقصی آورد تا موضوعاتی را به رؤیت ایشان برساند. (طباطبایی، ۱۳۹۰: ۷/۱۳) پس خداوند می‌خواهد مواردی را مطرح کند که مربوط به آینده، یعنی بعد از رسالت حضرت رسول اللهص است. همچنین زمان وقوع کلی ماجراهای مطرح در سیاق را با قرائتی به آینده می‌برد پس خداوند نمی‌خواهد گذشته را به رسول اللهص نشان دهد. بلکه آیات عظیم مربوط به آینده را به رؤیت ایشان می‌رساند. (طباطبایی، ۱۳۹۰: ۷/۱۳)

قضاء شدن افساد بنی اسرائیل در آیه چهارم این سوره حاکی از آن است که خداوند با نشان دادن برخی آیات در مکان بیت المقدس به رسول الله ص، می‌خواهد موضوع فساد قوم یهود را در آینده اسلام به ایشان نشان دهد. بردن ایشان در مکان بیت المقدس این موضوع را به ذهن متبادر می‌کند که مرکزیت وقوع این فساد در حوالی همین ارض مقدسه باشد. در مقاله پیشین؛ «ارزیابی دیدگاه مفسران در زمان وقوع فساد و سرکوبی بنی اسرائیل قبل از اسلام» امکان وقوع فساد و سرکوبی قبل از صدر اسلام به کلی منتفی شد. (شریف و همکاران، ۱۴۴۳)

۲- بر اساس آیه ۶۴ سوره مائده، یهودیان کافر و طغیان‌گر در همه ادوار تاریخ تا روز قیامت به این دشمنی و جنگ‌افروزی‌شان ادامه خواهند داد «وَلَيُرِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رِبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالَّذِينَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ» همچنین علاوه بر آن «وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ» یعنی سعی در ایجاد فساد حداکثری در همه نقاط زمین می‌کنند و فعل مضارع «يَسْعُونَ» در این آیه نشان از همه زمان‌ها بعد از صدر اسلام و استمرار آن دارد.

۲- ۴- تعیین محدوده فساد در این زمان و مصادیق آن

طبق آیه چهارم سوره اسراء محدوده این حکم قضاء شده خداوندی و محدوده فساد، «فِي الْأَرْضِ» بیان شده است. این زمین می‌تواند به دو صورت تعبیر گردد یکی در محدوده «أَرْضِ مقدسه» و دیگری در محدوده «کل زمین». اما این دو محدوده قابل جمع هستند بدین معنی که یهود با مرکزیت سرزمین فلسطین شروع به ایجاد فساد می‌نمایند ولی به لحاظ سعی آنان در فساد، کار به این سرزمین محدود نگشته و سعی می‌کنند در کل زمین اشاعه دهند چون اساساً تفکر و

فرهنگ یهود صهیونیست بر ترویج فساد بوده و می خواهند تمام منویات خودشان را در محدوده حداکثری حاکم نمایند.

در دو قرن اخیر با تشکیل حلقه اولیه و تدوین پروتکل صهیون (حدود ۱۹۰۰ م) و بهره گیری از تدابیر شیطانی فراماسونری عملاً زمینه قدرت و فساد نظام یافته برای ایشان فراهم گردید و با ایجاد ساختارهای غیر خدایی در ابعاد مختلف فرهنگی، ارزشی، سبک زندگی، هنری، اقتصادی، حکومتی، رسانه‌ای و دیگر ساحت‌های اجتماعی بذر فساد خود را در ملت‌ها و غالب نقاط زمین پراکنده ساخته و در حال حاضر با ورود به ارض مقدسه هویتی دینی و مقدس بصورت متمرکز برای خود ایجاد کرده‌اند که به نوعی محوریت قوم یهود در شیوع فساد فراگیر در زمین را در این زمانه تداعی می‌کند. انواع فسادهای فردی و اجتماعی از قبیل فساد در رسانه‌ها و سینمای هالیوودی، فساد اقتصادی و بانکداری ربوی، اشاعه مسائل منفی اخلاقی و غیرشرعی در سده اخیر حاکی از ترویج فساد توسط صهیونیسم در کل زمین و در این زمانه است.

۳ - تبیین زنجیره به هم متصل از سه ماجرای متوالی بنی اسرائیل

خداوند در آیه چهارم سوره اسراء ماجرای بنی اسرائیل را بصورت فهرست عنوان کرده است. لذا برای توضیح این آیه و تفصیل ماجرا باید به تشریح آیات پنجم تا هشتم پرداخته شود. با مرور این آیات به یکسری وقایع متوالی رسیده که بصورت سلسله‌وار به یکدیگر اتصال تریبی و پیوستگی زمانی دارند.

۳-۱ - فساد اول بنی اسرائیل و سرکوبی آن

از واژه «فإذا» در ابتدای آیه پنجم، اینطور برداشت می‌گردد که مرحله اول قضاء خداوندی یعنی فساد اول بنی اسرائیل محقق شده و به دنبال آن خداوند می‌خواهد این فساد را سرکوب نماید. برانگیختن «عباداً لنا» برای عقوبت این فساد بوده و این سرکوبی را هم خداوند وعده کرده است «وَ كَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا». همچنین به استناد «فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ» (اسراء/۵) «عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَاسٍ شَدِيدٍ» (اسراء/۵) در کمال قدرت وارد سرزمین تحت سلطه بنی اسرائیل شده و در جستجوی خانه به خانه، آنان را در مخفی‌گاه‌های خود، یافته و از آن‌جا خارج کرده و عقوبت می‌کنند. (فیض کاشانی، ۱۴۱۵: ۱۷۸/۳) علاوه بر این بر اساس بخشی از آیه هفتم «وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ» به مسجد الاقصی وارد شده و آنجا را فتح و از لوٹ وجود آن‌ها پاک می‌نمایند. تا به اینجا زنجیره وقایع فساد اول و سرکوبی آن بصورت ذیل خلاصه می‌گردد:

۱ - فساد اول بنی اسرائیل همراه با اشغال سرزمین فلسطین «فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا»

۲- برانگیختن یاوران خدایی مجهز به قوای خاصه «بأس شدید» برای سرکوبی فساد «بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ»

۳- جستجوی خانه به خانه و سرکوبی سران فساد «فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ»

۴- ورود به مسجد و پاکسازی آن «وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ»

در مجموع در طی سرکوبی فساد اول؛ دولت یهود در فلسطین اشغالی و نیز هیمنه یهود در دنیا نابود خواهد شد.

۳- ۲- افساد دوم بنی اسرائیل و ریشه کنی آن

بر اساس آیه ششم اسراء «ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَآمَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا»، خداوند شرایطی را برای بنی اسرائیل فراهم می آورد که مجدداً بر ساکنان سرزمین فلسطین سلطه پیدا کرده و علاوه بر آن با افراد و اموال زیاد مدد می گردند و در مجموع با عده و عده زیادی که دارند مقدمات افساد دوم خود را شروع می کنند. به نوعی خداوند مجدداً راه را باز می گذارد تا ایشان موقعیت خود را دوباره پیدا کنند طوری که با مدد های الهی قدرت بیشتری هم می یابند. همه این شرایط حيله ای خداوندی برای ابراز باطن فاسقانه یهود و سرکوبی ایشان است. جالب است در آیات ۱۶ و ۱۷ همین سوره خداوند می فرماید: هر گاه اراده خداوندی بر هلاکت قومی باشد، شرایط را فراهم می آورد تا مترقین قوم به قدرت برسند و باطن فاسقانه خود را بروز دهند. به دنبال این ماجرا شرایط برای محقق شدن عذاب الهی فراهم می آید و خداوند آنان را زیر و رو می نماید.

بر اساس بخش اول آیه هفتم اسراء «إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا»، در این موقعیت، بنی اسرائیل اختیار این را دارند که رفتارهای حسنه و خدایی انجام دهند و یا به رفتارهای بد خود ادامه دهند، که در هر دو حالت، تبعه مثبت یا منفی آن به خودشان برمی گردد. اما چون اکثر این قوم فاسق هستند، «... وَكُوِّمْنَا أَمَانَ الْأَهْلِ الْكِبَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ» (آل عمران/۱۱۰)، افساد دوم خود را در پهنه زمین برنامه ریزی و پیاده سازی می کنند و شرایط «فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ» (اسراء/۷) یعنی وعده افساد دوم و به تبع سرکوبی آن را که در همین آیه هفتم اشاره شده است را ایجاد می کنند. (طباطبایی، ۱۳۹۰: ۵۵/۱۳) در ادامه آیه جهت سرکوبی این افساد خداوند سه ماجرا را عنوان می کند. «لِيَسُوؤُوا وُجُوهُكُمْ وَ لِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ لِيَتَّبِعُوا مَا عَلَوُا تَتْبِيرًا» (اسراء/۷). اولاً به دلیل واژگان «لِيَسُوؤُوا» و «لِيَدْخُلُوا» مجدداً همان افراد قبلی که فساد اول را سرکوب کردند یعنی «عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ» رابر ایشان غلبه

می‌دهد که از جنبه‌های مختلف آنقدر به ایشان فشار می‌آورند که «لَيْسُوا وُجُوهُكُمْ» یعنی در چهره‌هایشان «سوء وجه» نمود پیدا می‌کند. (مغنیه، ۱۴۲۴: ۱۸/۵) ثانیاً «وَلْيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ» مجدداً مانند سرکوبی اول وارد مسجد الاقصی گشته و آنجا را پاکسازی می‌نمایند و ثالثاً «وَلْيَتَّبِعُوا مَا عَلَوُا تَتْبِيراً» تمامی مظاهر و مصادیق بروز فساد ایشان و منشأ آن را «ریشه کن» می‌کنند. به طور خلاصه مراحل افساد دوم و پیامد آن بصورت ذیل خلاصه می‌گردد:

- ۱ — فراهم سازی توان اقتصادی و نفرتی برای بنی اسرائیل «ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَ أَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ وَ جَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيراً»
- ۲ — اشغال ارض فلسطین و مسجد الاقصی «ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَ أَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ وَ جَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيراً»

۳ - افساد دوم بنی اسرائیل با مرکزیت فلسطین «فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ»

۴ - غلبه «عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ» بر یهودیان و عقوبت آنان «لَيْسُوا وُجُوهُكُمْ»

۵ - فتح و پاکسازی مسجد الاقصی «وَلْيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ»

۶ - ریشه کنی تمام مظاهر فساد و منشأ آن‌ها «وَلْيَتَّبِعُوا مَا عَلَوُا تَتْبِيراً»

از آنجا که در این آیه واژه «تتبییر» را خداوند در قبال افراد یهود بکار نبرده است، پس در مجموع در پی این ریشه کنی، قدرت حکومتی و آنچه را با آن برتری جویی می‌نمودند از میان برداشته خواهد شد. یعنی نه تنها هیمنه یهود بلکه حتی جامعه ایشان نیز از بین می‌رود. البته در اقصی نقاط زمین، هنوز برخی از یهودیان وجود خواهند داشت امانه بصورت قومی بلکه بصورت فردی زندگی می‌کنند.

۳ - ۳ - «عُلُوٌّ كَبِيرٌ» بنی اسرائیل و عقوبت آن

در ابتدای آیه هشتم صحبت از دورانی پس از سرکوبی دوم یهود در سرزمین اسرائیل می‌گردد که تعدادی از باقیمانده‌گان یهود فرصت توبه و استفاده از رحمت خداوندی را خواهند داشت. این دوران اختصاص دارد به دوران بازگشت عیسیع در آخر الزمان (نساء/۱۵۷ تا ۱۵۹) که مصداق رحمت (مریم/۲۱) بوده و فرصتی برای ایمان مجدد اهل کتاب به ایشان است. بعد از این دوران کسانی که به عیسیع نپیوندند، در زمره کافرین خواهند بود. (اسراء/۸)

بعد از این دوران عده‌ای از یهودیان که در اقصی نقاط زمین پراکنده شده‌اند دوباره فرصتی برای رویارویی با جبهه حق پیدا می‌کنند. این موضوع در ادامه این آیه بصورت «وَإِنْ

عُدْتُمْ» آمده است. یعنی عده‌ای از ایشان در شرایطی امکان برگشتن پیدا کرده و بدین ترتیب ماجرای «عُلُوّ کبیر» که در آیه چهارم آمده است، را رقم می‌زنند.

نکته قابل توجه در این ماجرا این است که این بار خداوند صحبتی از «عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بِأَسِّ شَدِيدٍ» بصورت مستقیم نمی‌کند بلکه این بار صحبت از «عُدْنَا» است یعنی آمدن لشگری قوی‌تر که خداوند مستقیماً به خودش و شجره خلافت خود نسبت می‌دهد. توضیح این عبارت در تفسیر قمی بصورت «إِنَّ عُدْتُمْ بِالسُّفْيَانِي، عُدْنَا بِالْقَائِمِ عَج» آمده است. (قمی، ۱۴۰۴: ۱۴/۲)

بطور خلاصه این دوران در انتهای آخر الزمان و در هنگام خروج سفیانی است. بسیاری از یهودیان زخم خورده در دو دوره سرکوبی قبلی دنبال فرصتی برای بازگشت هستند که با آمدن سفیانی این فرصت برای آنها فراهم می‌گردد و طبق ادامه همین آیه لشگری که خداوند موضوع آنان را با عنوان «عُدْنَا» ذکر می‌کند، به شدیدترین وجه آنها را عذاب کرده «وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا» و در جهنمی که در زمان ظهور برای ایشان فراهم می‌گردد، زندانی خواهند شد. پس از این دوران شرایط هدایت افراد به اقوام موضوعات یعنی امام زمان عج فراهم گشته و دوران انجام بهترین اعمال صالح در معیت ایشان و بهره‌مندی از «أجر کبیر» فرا می‌رسد و بدین صورت آیه نهم سوره اسراء بروز عینی پیدا می‌کند.

بطور خلاصه عناوین اصلی این مقطع بصورت ذیل می‌باشد:

۱- دوران رحمت بر افراد بنی اسرائیل، باقیمانده از سرکوبی دوم. «عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُم»

۲- دوران بازگشت تعدادی از یهودیان در آخر الزمان و «عُلُوّ کبیر» آن‌ها. «وَإِنَّ عُدْتُمْ»

۳- سرکوبی شدید ایشان توسط امام زمان عج و لشکریان ایشان «عُدْنَا»

۴- دوران عذاب جهنمی در زمان ظهور «وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا»

۵- دوران ظهور و بشارت برای مؤمنان «إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمٌ وَيَشْرُرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا»

۳-۴- روایت تصویری ماجرای بنی اسرائیل در آیات اول سوره اسراء

در این جا آیات چهارم تا نهم سوره اسراء را با تأثیر دادن نکات از آیه دوم تا آیه نهم در ترجمه آن، مرور کرده و برای حفظ پیوستگی متن، به استناد و دلایل هر قسمت در پاورقی اشاره خواهد شد:

چون بنی اسرائیل با وجود بارها تذکر و اذار ۱، دو تذکر و عنصر مهم «غیر خدا را وکیل نگیرید» ۲ و «عبد شکور باشید» ۳ را رعایت نکردند، مادر کتابی که به حضرت موسی عطا نمودیم. ۴ برای فرزندان اسرائیل قضاء کردیم ۵ که: «قطعاً دو بار در کل زمین ۶ فساد خواهید کرد، و پس از آن دو فساد، قطعاً به سرکشی بسیار بزرگی برخورد خواهید خاست». (آیه چهارم) پس از اینکه شما بنی اسرائیل، فساد اول را در کل زمین شیوع دادید. آنگاه که وعده تحقق نخستین سرکوبی از آن دو سرکوبی ۷ فرارسد، مابندگانی که مخصوص ما ۸ هستند را که دارای

۱ - سنت و شیوه خداوندی این است که قبل از مؤاخذه و عقوبت، بارها اذار و مهلت داده و از سر رحمت بارها نادیده گرفته و می‌بخشد.

۲ - برگرفته از مفهوم عبارت «أَلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا» در آیه دوم سوره اسراء

۳ - به دلیل اشاره عبرت آمیزی که خداوند در آیه دوم سوره اسراء با جمله «إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا» دارد.

۴ - با استناد به واژه «الكتاب» که هم در جمله «وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ» در آیه دوم سوره اسراء آمده و نقش هدایت برای بنی اسرائیل دارد، و هم در آیه چهارم تکرار شده، منظور تورات است. و این حکم خداوندی برای آنان را خداوند بار دیگر در قرآن بازخوانی می‌نماید.

۵ - در زمان ثبت در تورات هنوز «قدر» برای این قضاء تقدیر نشده لذا چنانچه رفتارشان را تغییر دهند آنگونه که خداوند در ابتدای آیه هفتم فرموده «إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ...» امکان تغییر حکم را برای توبه کنندگان ممکن ساخته است.

۶ - این قوم بارها و بارها در طول تاریخ دست به فساد زده‌اند. اما این بار فسادى که در این آیات مطرح است باید متمایز از بقیه و در وسعت و سطحی گسترده‌تر از آنها باشد.

۷ - با استناد به عبارت پایانی آیه پنجم سوره اسراء یعنی «وعدا مفعولا» وعده قطعی خداوند عکس‌العمل نسبت به فساد آنان است. ولی وقتی با چندین تأکید خدا فساد آنان را قطعی می‌داند، لذا سرکوبی فسادشان که عکس‌العمل در قبال فساد است نیز وعده تلقی خواهد شد. پس «اولیهما» را باید «اولین از آن دو سرکوبی» ترجمه کرد که البته به تبع دو فساد، واقع می‌گردند.

۸ - «عبد» کاملاً مطیع و هماهنگ با مولای خویش است. در این جا «لنا» اشاره به این دارد که این بندگان کاملاً خود را در اختیار «خدا» و سلسله خلافتش؛ یعنی وجود مقدس اهل بیت ع تا امام زمانع قرار داده و مخصوص خدا و این شجره طیبهع هستند.

توان‌هایی در چند لایه ۱ بوده نفوذ ناپذیر و نیرومندان بر علیه شما و مسلط بر شما ۲ می‌گماریم، تا داخل سرزمین شما شده و آن‌جا را اشغال کنند ۳ و نیز هیمنه و سیطره شما در کل دنیا را برهم زنند، ۴ و سپس در لابلای گذرگاه‌ها و مخفیگاه‌ها ۵ دخمه‌های زیرزمینی به جستجو در آیند و همه عوامل مادی و بخصوص عوامل پنهان ۶ این فساد را دستگیر کرده و عقوبت کنند، و این فساد و سرکوبی آن، وعده‌ای تحقق‌یافتنی است. (آیه پنجم)

پس از چندی ما به صورتی ۷ افراد منفی و طرفداران شما ۸ بنی اسرائیل را بر «عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بِأَسِّ شَدِيدٍ» برتری و چیرگی می‌دهیم که این موضوع به نفع شما بنی اسرائیل و بر علیه «عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بِأَسِّ شَدِيدٍ» و محدوده تحت تسلط آنان خواهد بود. و علاوه بر این، ما شما را با اموال و

۱ - به دلیل وجود واژه شدید و تناسب مفهومی و توازن قوا میان یاران جبهه حق و بنی اسرائیل که توان‌هایی از جنس سحر و طلسمات به ارث رسیده از سحره زمان فرعون دارند، نیرومندی اولی باس شدید را باید شامل توان‌های مادی و فرامادی و فوق بشری دانست تا قدرت مقابله با بنی اسرائیل را داشته باشند و بر آنان چیره گردند.
۲ - این تسلط و برتری بخاطر وجود حرف «علی» در عبارت «بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ» است که متضمن معنای سلطه و چیرگی است.

۳ - به قرینه عبارت «وَلْيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ» در آیه ۷ و اشاره «الْمَسْجِدَ» به «الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى» در آیه اول سوره اسراء
۴ - زیرا فساد آنان «لَتُقْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ» بوده است پس باید سیطره جهانی بنی اسرائیل هدف قرار گیرد تا سرکوبی محقق شود.

۵ - بلحاظ معنای واژه «فجاسوا» و متناسب با «خلال الدیار» در آیه پنجم سوره اسراء
۶ - از دیر باز استفاده این قوم از توان‌های غیرمادی که از کاهنان و ساحران به آن‌ها رسیده و نیز مدد از علوم غریبه و ... شهرت داشته است.

۷ - در تفسیر البرهان از علی بن ابراهیم بن مهزیار اهوازی در روایتی از امام زمان عج، مصداق «الْكَرَّة» رجعت ذکر شده است. البته بخاطر وجود «آل» در «الْكَرَّة» و نیز مفهوم خود این واژه و اشاره این حدیث، احتمالاً اشاره به «نوعی از رجعت» شده باشد که توجه کردن به آن، باب بحث گسترده‌ای را باز نموده و مسیری جدید در توضیح این آیه خواهد گشود که از حوصله و موضوع این نوشتار خارج بوده و مقاله‌ای مفصل و در مجالی دیگر طلب می‌کند.
۸ - خطاب این آیات به بنی اسرائیل است بنابراین «لکم» در عبارت «رَدَدْنَا لَكُمْ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ» به معنی سرایت دادن «الْكَرَّة» به نفع بنی اسرائیل، و علیهم یعنی بر علیه آنان یا همان «عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بِأَسِّ شَدِيدٍ» خواهد بود.

پسرانی نامتعارف ۱ یاری می‌دهیم و در مجموع؛ ما تعداد نفرات لشگری شما بنی اسرائیل را بیشتر می‌گردانیم. (آیه ششم)

در خلال ازدیاد اموال و فرزندان و نفرات، ۲ اگر شما بنی اسرائیل دینداریِ آحسن، و رفتاری نیک در این صحنه و مقطع زمانی داشته باشید که البته چنین نخواهید کرد، ۳ در حقیقت به خود نیکی کرده‌اید، و اگر بدی کنید و توان و کثرتی را که در مال و نفرات بدست آورده‌اید در راه نیک استفاده ننمایید، و فساد دوم را در کل زمین پیا کنید، در حقیقت به خود بدی کرده‌اید و موجبات عقوبت رافراهم نموده‌اید. و چون در آن مقطع از زمان، وعده بار دوم فساد بنی اسرائیل و سرکوبی آن فرا رسد، همان «عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بِأَسْ شَدِيدٍ» همانند بار اول ورودشان به مسجدالاقصی، دوباره نیز بیایند و چنان رفتاری با شما کنند تا با شدت مصائبی که بر شما وارد می‌کنند، باعث تغییر و زشتی چهره شما شوند. و چنانکه بار اول در بیت المقدس داخل شدند دوباره به زور در آیند و این دفعه در کل دنیا، بر هر چه از شما بنی اسرائیل است، دست یابند و یکسره آن را ریشه کن کنند تا دیگر اثری از قوم یهود و آثار و تأثیرات آنها در دنیا باقی نماند. (آیه هفتم)

امید است که پس از فساد دوم و نیز سرکوبی آن پروردگارتان شما بقایای بنی اسرائیل که در دنیا بصورت متفرق باقی مانده‌اید را مورد رحمت قرار دهد، اما اگر از مخفیگاه‌هایتان ۴ در اقصی نقاط زمین خارج شده و در قالب لشگر سفیانی به میدان بیایید، در آن صورت ما هم مهدی‌عج را از غیبت خارج کرده، ظهور داده و همراه لشگری بزرگ برای مقابله با شما

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پایه اطلاع علوم انسانی

۱ - بخاطر نکره بودن کلمه «بِأَمْوَالٍ» ترجمه با عبارت، «اموالی که با آن آشنا نیستید» ترجمه دقیق تری است. همچنین کلمه «بَنِينَ» هم که به آن عطف گردیده، نکره معنا شد.

۲ - اتفاقات این آیه پس از رخداد ماجرای آیه قبل است لذا همچنان فضای آیه قبل را باید مؤثر و جاری دید، و درون آن فضا و در ادامه آن ماجرای آیه جدید پیش خواهد آمد.

۳ - حرف «ان» شرطیه گرچه شرط است اما خداوند از باب رحمت آن را قرار داده ولی با توجه به قرائن مختلف رفتاری که عادت این قوم است و نیز به قرینه «عسی» در آیه بعد، امیدی به تحقق این شرط نیست.

۴ - بلحاظ دیر نشین بودن معنای واژه «فجاسوا» و متناسب با «خلال الدیار» در آیه پنجم سوره اسراء

۵ - به دلیل استفاده خداوند از ضمیر جمع متکلم «نا» در کلمه «عدنا» تنها خدا فاعل نیست بلکه «خداوند بواسطه سلسله خلافتش؛ یعنی وجود مقدس امام زمانعج» فاعلان این بازگشت و نبرد هستند.

بازمی گردیم و به میدان می آییم، ۱ و برای کافران یعنی پیروان دجال و سفیانی: هتم را زندان قرار می دهیم ۲ تا در دوران ظهور، در زمین آزاد نبوده و مزاحمت نداشته باشند. (آیه هشتم)

از صبح ظهور به بعد نیز قطعاً هدایت این قرآن ۳ نمایان تر شده و به مقوله ای اقوم در آن زمان، که به نسبت آن در پیش رو بوده و نیز خود قیام و ظهور امام زمانج و حکومت حقّه مهدیج هدایت کننده است، و به آن مؤمنانی که به «اقوم» یعنی «حکومت حقّه مهدیج» ایمان آورده و متناسب با این چارچوب جدید عمل صالح انجام دهند، مژده می دهد که پاداشی بزرگ در حکومت حقّه و دوران ظهور برایشان خواهد بود. ۴ (آیه نهم)

۳ - ۵ - مقطع یابی زنجیره وقایع سه گانه بنی اسرائیل

با توجه به مقاطع سه گانه ای که بصورت خلاصه در آیه چهارم و بصورت تفصیلی در آیات پنجم تا نهم عرض شد، نمای کلی از جریان آیات فوق الذکر به این صورت است:

با توجه به محتوا و چینش این آیات، زمان وقوع عقوبت در موضوع سوم که در آیه هشتم طرح شده است در زمان ظهور و با حضور امام زمانج خواهد بود، بنابراین باید دو موضوع قبلی

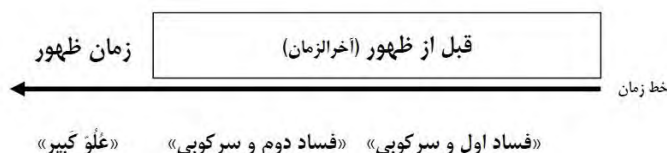
۱ - در اینجا تقابل دو لشکر بزرگ حق و باطل صورت خواهد گرفت. تقارن زمانی قیام سفیانی و خروج قائمج در روایات متعددی آمده است (نعمانی، ۱۳۹۷: ۲۷۶).

۲ - به جز امام زمانج که خلیفه الهی است چه کسی می تواند در زمین بهشت یا جهنم ایجاد نماید.

۳ - این موضوع را باید بخاطر توالی آیه نهم با آیه هشتم اسراء، بدین صورت مطرح نمود.

۴ - پایان زمانی آیه نهم را باید دوران ظهور امام زمانج دانست. با استناد به حضور خلیفه الهی و جهنم قرار دادن و نیز روایتی که اشاره به اقوم دارد. و مومنینی که در این مرحله فعل رایج در میانشان عمل صالح است که از مشخصات دوران ظهور است.

رخ داده باشد تا این زنجیره متوالی کامل گردد. این آیه در انتهای سلسله آیات ماجراهای بنی اسرائیل قرار دارد. پس اگر انتهای این زنجیره زمان ظهور قرار داده شود دو فساد و سرکوبی آنها باید با فاصله کوتاهی از آن به ترتیب و بدنبال هم در سالهای منتهی به ظهور یعنی در آخرالزمان واقع شود.

از طرفی به لحاظ اینکه سرکوبی هر دو فساد توسط یک گروه یعنی «عباداً لنا اولی باس شدید»، واقع می‌گردد، نمی‌توان زمان وقوع این دو فساد بزرگ را با فاصله تاریخی زیاد در نظر گرفت. همچنین این ماجرا باید بعد از صدر اسلام باشد. ولی ملاحظه می‌گردد در این هزار و اندی سال دو بار اشغال ارض مقدسه توسط یهودیان و به دنبال آن دو بار سرکوبی توسط یک قوم اتفاق نیفتاده است. بنابراین می‌توان عنوان کرد با توجه به تحرکات صد ساله اخیر یهود و سردمداری فساد توسط ایشان، ما در انتهای فساد اول آنها بوده و باید منتظر بروز «عباداً لنا اولی باس شدید» در این زمانه و سرکوبی فساد ایشان باشیم.

بر اساس نمای مذکور، از سویی با نظام به هم پیوسته فسادهای قوم بنی اسرائیل در فضای دوران‌های آخرالزمانی در قالب یک پیکره فراگیر تمدنی در نظام جهانی مواجه بوده و لایه به لایه به عمق و شدت برنامه‌های فساد این قوم افزوده می‌شود و از سوی دیگر با نظام برنامه‌های الهی برای نابودی فسادهای این قوم در یک زنجیره به هم پیوسته تا دوران برپایی سرزمین ظهور مواجه خواهیم بود.

تطبیق مفاهیم قرآنی مربوط به فساد نخست بنی اسرائیل، با گزاره‌های میدانی موجود در نظام جعلی بنی اسرائیل، درک عمیق‌تر این پدیده و فرایند تقابلی با آن را میسر خواهد ساخت. بر این اساس، فراتر از رهیافت تقابلی مبتنی بر مؤلفه‌های قوایی که در آیات مختلف قرآن و روایات نیز مورد تاکید است، ایجاد فضای تربیتی ممتازی که به تربیت عباد برگزیده الهی و بهره‌مند از «باس شدید» بیانجامد، اصلی‌ترین مسیر تقابلی با نظام فساد آفرین اسرائیل خواهد بود.

در عین حالی که نابودی فساد نخست بنی اسرائیل به منزله پایان پذیرفتن عقبه‌های تمدنی ایشان نیست و مبتنی بر نظام برنامه‌های الهی، باید منتظر لایه‌های سخت‌تر و گسترده‌تر فساد دوم و

علو کبیر ایشان در یک موقعیت فراقومیتی بود. این در حالی است که خداوند مسیر مواجهه حداکثری جبهه حق را با لایه‌های مختلف فساد و علو بنی اسرائیل هموار می‌کند و اصلی‌ترین وظیفه سیاسی نظام اسلامی برای همراهی با نظام برنامه الهی، بسط مفهوم عبودیت در تمام نظام‌سازی‌های اجتماعی و تمدنی جامعه اسلامی با تاکید بر همراهی با سامانه‌های آیاتی و جریان‌ی حق مدار از مجرای خلیفه و ولی الهی عالم است. پدیده‌های بزرگ تمدنی نظیر برپایی انقلاب اسلامی و «آیه عظمای اربعین» فراتر از یک پدیده اجتماعی، از منظر یک پدیده الهی جهت‌دار و همسو با نظام برنامه‌های الهی برای مواجهه با حلقه‌های به هم پیوسته فساد و علو بنی اسرائیلیان قابل مطالعه هستند.

۴- تأییدات روایی در مصداق‌شناسی «أولی بَاسِ شَدِيدٍ»

مصداق «أولی بَاسِ شَدِيدٍ» در آینده و قبل از ظهور امام صادق ع ذیل آیه «بَعَثْنَا عَلَیْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِی بَاسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ» فرمودند: «منظور قومی است که خداوند قبل از خروج قائم عج برمی‌انگیزد، پس ستمی بر آل محمد ص را وانمی‌گذارند مگر آنکه [ستم کننده] آن را می‌کشند.... و حجت قائم در میانشان است.» (کلینی، ۱۴۰۷: ۲۰۶/۸) براساس این روایت اولی بَاسِ شَدِيدٍ قومی خدایی هستند که قبل از خروج قائم عج خداوند آنها را برمی‌انگیزد.

یاوران قائم، مصداق «أولی بَاسِ شَدِيدٍ»

امام باقر ع در ذیل آیه «بَعَثْنَا عَلَیْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِی بَاسٍ شَدِيدٍ» فرمود: او قائم عج است و اصحابش اولی بَاسِ شَدِيدٍ (سخت نیرومند) هستند. (عباشی، ۱۳۸۰: ۲۸۱/۲) مصداق «أولی بَاسِ شَدِيدٍ»

شخصی گوید: نزد امام صادق ع نشسته بودم این آیه را خواند «فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَیْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِی بَاسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا» (پس آنگاه که وعده [تحقق] نخستین آن دو فرارسد، بندگانی از خود را که سخت نیرومندند بر شما می‌گماریم، تا میان خانه‌ها [یتان برای قتل و غارت شما] به جستجو در آیند، و این تهدید تحقق‌یافتنی است). عرض کردم: جانمان به فدایت، آن‌ها کیانند؟ سه بار فرمود: به خدا قسم آنها اهل قم‌اند. (مجلسی، ۱۴۰۳: ۲۱۶/۵۷)

«أولی بَاسِ شَدِيدٍ»، قیام کننده از مشرق

امام باقر ع فرمود: گویا گروهی را می بینم که از مشرق قیام کرده و حق را مطالبه می نمایند ولی به آنها داده نمی شود. سپس دوباره آن را مطالبه کرده ولی باز به آنها داده نمی شود. پس چون این گونه می بینند، شمشیرهای خود را برمی دارند. آنگاه حق را که خواستارش بودند به آنها داده می شود، ولی دیگر قبول نمی کنند تا این که قیام نموده و آنرا به کسی جز صاحب شما [حضرت صاحب الزمان ع] تحویل نخواهند داد، کشته های آنان شهید می باشند. هان که اگر من آن زمان را دریابم، خود را برای صاحب این ماجرا ننگه خواهم داشت. (نعمانی، ۱۳۹۷: ۲۷۳)

جمع بندی و نتایج بدست آمده از این روایات

۱ — نتیجه مطالب گذشته اینست که: «عِبَاداً لَنَا أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ» عنوان یاوران مقتدر مهدی ع است. تعبیر «عِبَاداً لَنَا» در این آیه، نظیر «أَسْرَى بَعْدِهِ» در آیه اول بوده و حکایت از آن دارد که سرکوب گران از سویی در مجموعه عباد خاص خداوند [و از ریزه خواران سفره پیامبر اکرم (ص)] تلقی شده و از سویی مورد ولایت و تربیت خدای متعال قرار خواهند گرفت. «عِبَاداً لَنَا أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ»، اول «عبد» هستند و بعد «أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ». با اینکه تعدادشان خیلی کم است، یهود را به شدت مهار، ذلیل و سرکوب می کنند.

۲ — مصداق «أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ» و به تبع آن فساد بنی اسرائیل در آینده و حتی آخر الزمان است. و وجود و تجمع این گروه از شیعیان تا کنون واقع نشده است.

۳ — بنابراین روایات: مصداق «أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ»، در گذشته رخ نداده است، بلکه در آینده خواهد بود. پس ماجرای فساد و سرکوبی هم نمی تواند در گذشته اتفاق افتاده باشد. و نابودی بنی اسرائیل نیز توسط ایشان در آخر الزمان تحقق خواهد یافت.

۵ - روایاتی قابل تأمل

تأویل اصلی آیات ابتدای سوره اسراء پس از نزول آن از امیرالمؤمنین روایتی در توضیح اقسام آیات قرآن آمده است. براساس این روایت، آیات قرآن به سه دسته تقسیم می گردند:

(۱) آیاتی که تأویل آنها در زمان تنزیلشان است.

(۲) آیاتی که تأویل آنها قبل از زمان تنزیلشان است.

(۳) آیاتی که تأویل آنها بعد از زمان تنزیلشان است.

حضرت پس از بیان اقسام آیات از هر کدام چند نمونه مثال هم بیان می دارند: آیه «الْم، غُلَبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بَضْعِ سِنِينَ» نازل شد در حالی که

هنوز رومیان غلبه نکرده بودند و بعد از نزول آن غلبه کردند. و مانند آن آیه است آیه «وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ». این آیات و مانند آن دو، قبل از تاویلشان نازل شدند و همه آنها تاویلشان بعد از تنزیلشان است.» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۷۷/۹۰) یعنی ایشان آیه چهارم سوره اسراء را بعنوان مثالی برای نوع سوم، یعنی آن دسته از آیات قرآن که تأویل آن بعد از تنزیل آن است بیان می‌دارند. بر این اساس تأویل اصلی آیات ابتدای سوره اسراء پس از نزول آن است. با توجه به روایت مذکور هر دو فساد بنی اسرائیل بعد از نزول آیات آن، یعنی پس از اسلام واقع خواهد شد.

رجعت سلمان و یآوری امام زمان عج

در توصیفی که حضرت رسول الله ص از امام زمان عج و یاران ایشان می‌فرمایند، جناب سلمان نگران است که نتواند از یاوران امام زمان عج باشد، از ایشان درخواست می‌کند که در این مورد در حق او دعا کنند و رسول الله ص ضمن دعا و با خواندن آیه پنجم و ششم سوره اسراء به ایشان امید می‌دهند که با رجعت این مهم میسر خواهد شد. (طبری آملی، ۱۴۱۳: ۲۲۸)

جمع‌بندی و نتایج بدست آمده از این روایات

۱ — به استناد روایت امیرالمؤمنین درباره تقسیم بندی آیات قرآن، موضوع آیه چهارم سوره اسراء، یعنی دو فساد بنی اسرائیل مربوط به قبل از اسلام نیست.

۲ — روایت دعای رسول الله ص درباره رجعت سلمان فارسی، نیز مستندی است بر اینکه در اعتقاد رسول الله ص، وقوع این دو آیه در زمان آینده و حوالی قیام قائم عج است.

بخاطر برخی ضعف‌ها، این روایات بجای اینکه یکی از دلایل اصلی باشند تنها در ذیل بخش «روایات قابل تأمل» آورده شده‌اند. محتوای این روایات تلویحاً اشاره به وقوع ماجرا در آینده و تبعاً عدم وقوع آن در گذشته دارد.

۶ - نتیجه گیری

۱ — در حالی که غالباً مواجهه با نظام جعلی اسرائیل در قالب گزاره‌های سیاسی مورد تاکید بوده است، در این مقاله سعی شد مبتنی بر رهیافت قرآنی، چستی و چگونگی مقابله با این مشکل جهانی به مفاهیم قرآنی در جایگاه برجسته‌ترین کتاب آسمانی عرضه شود و به بازخوانی موقعیت فعلی و آینده رژیم جعلی صهیونیسم جهانی با محوریت اسرائیل بر اساس آیات سوره اسراء و

روایات مؤید آن پرداخته شود. بر این اساس تصویری بسیار دقیق از چستی این نظام جعلی و پیوستار نابودی آن به دست می‌آید.

۲- برده شدن رسول الله ص به سرزمین بیت المقدس برای نشان دادن ماجراهایی در آن جا و چیدمان آیات دوم تا نهم سوره اسراء بعد از این آیه حاکی از آن است خداوند طی دو آیه سوم و چهارم علت و ریشه یابی ماجرا را تبیین نموده و طی آیات چهار تا هشت خود ماجرای دو فساد و علو کبیر یهود و سرکوبی آن‌ها را در آینده اسلام نشان داده است و چنانچه اگر قرار بود در گذشته اسلام واقع گردد دیگر ارزش راهبردی نمی‌داشت. بنابراین خداوند در ابتدای سفر معراج آیاتی از آینده دشمن‌ترین قوم با محوریت سرزمین فلسطین را به ایشان نشان داده است.

۳- بنابر روایت امیرالمومنین، تأویل اصلی آیات ابتدای سوره اسراء پس از نزول آن است. با توجه به روایت مذکور هر دو فساد بنی اسرائیل بعد از نزول آیات آن، یعنی پس از اسلام واقع خواهد شد. و اصلاً مراد خداوندی در آیات چهارم تا هشتم سوره اسراء که محور و عنوان آن، در اولین آیه همین سوره است، مربوط به آینده نسبت به صدر اسلام است. و وقوع فساد قبل از اسلام به کلی منتفی خواهد بود.

۴- در بخش ریشه‌یابی افساد بنی اسرائیل در آیه دوم خداوند ریشه اصلی را، اتخاذ و کلای غیرخدایی برای پیشبرد اهداف یهودیان بیان فرموده و این حاکی از آن است که ایشان از طریق این و کلای شیطانی اعم از انس و جن این فساد را در محدوده وسیع رقم می‌زنند و قوای «بأسِ شدید» لشکر حق باید بتواند بر این قوم و بخصوص و کلای شیطانی این قوم غلبه یابد. لذا عبارت «فَجَاسُوا خِلالَ الدِّیَارِ» حاکی از یافتن یهودیان اصلی و عاملان افساد و وکلای آن‌ها می‌باشد.

۵- فتح مسجد در هر دو بار سرکوبی نشان‌دهنده مرکزیت افساد بنی اسرائیل از سرزمین فلسطین بوده و پاکسازی مسجد از لوٹ وجود یهودیان و خباثت‌های شیطانی ایشان در این مکان را نشان می‌دهد.

۶- در آیه «وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ» (اسراء/۷) سخن از دو بار ورود یک قوم به بیت المقدس به میان آمده است، لیکن تا کنون هیچ فساد که در پی آن یک گروه دو بار وارد بیت المقدس شده باشد، گزارش نگردیده است.

۷- در ظاهر آیات، محدوده فساد، فی الارض بیان شده است. و این فساد همه‌گیر و در ابعادی وسیع است. تا قبل از دوران کنونی، بنی اسرائیل در مناطق کوچک و محدود در محل

زندگی خود دست به مفسده‌هایی زده‌اند اما عملاً فسادى از آنان در محدوده تمام زمین گزارش نشده است. اما در حال حاضر، محدوده فساد بنی اسرائیل در تمام زمین است.

۸- اجازه قدرت‌نمایی مجدد به یهود در فساد دوم برای بروز حداکثری باطن یهود بوده تا محقق عذاب و تئیر خداوندی گردند و این بخش از فساد در آخرالزمان منتهی به رجعت عیسیع و ظهور امام زمانع است.

۹- ماجرای همراهی ایشان با سفیانی و دجال در آستانه ظهور بوده و عذاب محاصره در جهنم بعد از ظهور را به همراه خواهد داشت. این عذاب توسط شخص امامع واقع خواهد شد «وَ إِنْ عُدْتُمْ عَدُنَا وَ جَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا» و می‌توان گفت «عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بِأَسِّ شَدِيدٍ» به امام زمانع پیوسته و دیگر جزو اصحاب ایشان هستند. لذا مصداق «أُولَىٰ بِأَسِّ شَدِيدٍ»، یاوران امام زمانع هستند، و نابودی بنی اسرائیل نیز توسط ایشان در آخرالزمان تحقق خواهد یافت. پس در این آیات سیر تربیتی عباد از مفهوم «لنا» به سمت «نا» در معیت امام عالم دیده می‌شود.

۱۰- در آیه دهم و بعد از ظهور این قرآن همه بشریت را به مقوله اقوم یعنی امام قائم هدایت کرده و اجر کبیر برای مومنان و صالحین را در بر خواهد داشت. «ان شاء الله»

فهرست منابع

۱. قرآن کریم. ترجمه مرحوم فولادوند
۲. انصاری زنجانی، ابراهیم. (بهمن ۱۳۵۰). «پیشگویی قرآن از شکست نهایی اسرائیل». ماهنامه مکتب اسلام، سال سیزدهم، شماره ۱، ۱۳۹۱ هـ.ق. صص ۴۷-۴۸
۳. انصاری زنجانی، ابراهیم. (دی ۱۳۵۰). «پیشگویی قرآن از شکست نهایی اسرائیل». ماهنامه مکتب اسلام، سال دوازدهم، شماره ۱۲، ۱۳۹۱ هـ.ق. ص ۵۴
۴. بحرانی، سید هاشم بن سلیمان. (۱۴۱۵). البرهان فی تفسیر القرآن. (چاپ اول). قم: مؤسسه بعثه
۵. حسن بن علیع. (۱۴۰۹). التفسیر المنسوب إلى الإمام الحسن بن علی العسکری ع. قم: مدرسه الإمام المهدي عج
۶. حسن زاده، حسن. راستگو فر، محمد. خوش فر، محسن. (۱۴۴۱) «گونه‌های تأویل در روایات با تأکید بر روایات تفسیری صادقین». فصلنامه مطالعات قرآنی، تابستان ۱۳۹۹، سال یازدهم، شماره ۴۲. ص ۳۴۱

۷. حسینی خامنه، سیدعلی (۱۸ شهریور ۱۳۹۴). دیدار با اقسشار مختلف مردم [بیانات سایت] <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=30716>
۸. حسینی خامنه، سیدعلی (۶ بهمن ۱۳۹۳). دیدار با آقای احمد جبرئیل دبیرکل جبهه مردمی برای آزادی فلسطین [اخبارسایت] www.khamenei.ir/news-content?id=28794
۹. حلی، حسن بن سلیمان بن محمد. (۱۴۲۱). مختصر البصائر. قم: مؤسسه النشر الإسلامی
۱۰. خزاز رازی، علی بن محمد. (۱۴۰۱). کفایه الأثر فی النصّ علی الأئمة الإثنی عشرع. قم: نشر بیدار
۱۱. خوشدونی، مهدی. منتظرزاده، مجید. (۱۴۴۱). «بازنگاهی تحلیلی به فرجام بنی اسرائیل در آخرالزمان با بررسی تطبیقی آیات ۴ تا ۷ سوره اسراء». فصلنامه مشرق موعود. ۱۳۹۹ هـ.ش. شماره ۵۳. صص ۴۵-۶۹
۱۲. رضایی کهنمویی، علی. (۱۴۳۹). «مفاد آیات وعید بنی اسرائیل در سوره اسراء». دو فصلنامه مطالعات قرآن و حدیث. ۱۳۹۷ هـ.ش. شماره ۲۳. صص ۲۲۵-۲۴۹
۱۳. سید قطب. (۱۴۲۵). فی ظلال القرآن. (چاپ سی و پنجم). بیروت - قاهره: دارالشروق
۱۴. شریف، علیرضا. مطهری نژاد، سید مجید. همتی، یوسف. (۱۴۴۳). «ارزیابی دیدگاه مفسران در وقوع فساد و سرکوبی بنی اسرائیل قبل از اسلام». فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات تفسیری، دوره سیزدهم، تابستان ۱۴۰۱ هـ.ش، شماره ۵۰، صص ۸۵-۱۰۴
۱۵. صفار، محمد بن حسن. (۱۴۰۴). بصائر الدرجات فی فضائل آل محمد صلی الله علیهم. (چاپ دوم). قم: مکتبه آیه الله المرعشی النجفی
۱۶. طباطبایی، سید محمد حسین. (۱۳۹۰). المیزان فی تفسیر القرآن. (چاپ دوم). بیروت: مؤسسه الأعلمی للمطبوعات
۱۷. طبری ابو جعفر محمد بن جریر. (۱۴۱۲). جامع البیان فی تفسیر القرآن. (چاپ اول). بیروت: دار المعرفه
۱۸. طبری آملی صغیر، محمد بن جریر بن رستم. (۱۴۱۳). دلائل الإمامة. قم: نشر بعثت، قسم الدراسات الإسلامیة مؤسسه البعثه
۱۹. عاملی، سید جعفر مرتضی. (۱۴۲۶). الصحیح من سیره النبی الاعظم ص. قم: انتشارات دارالحديث

۲۰. عیاشی، محمد بن مسعود. (۱۳۸۰). تفسیر العیاشی، تهران: چاپ علمیه
۲۱. غلامی، سعید. مودب، سیدرضا. ربیع نتاج، سید علی اکبر. (۱۴۳۹). «واکاوی تفسیری آیات سوره اسراء درباره فسادبنی اسرائیل با تکیه بر عدم ترادف در ترکیب وصفی «عبادا لنا»». فصلنامه مطالعات تفسیری (۱۳۹۷). ه.ش. شماره ۳۴. صص ۷۹ - ۹۶
۲۲. فیض کاشانی، محمد بن شاه مرتضی. (۱۴۱۵). تفسیر الصافی. (چاپ دوم). تهران: مکتبه الصدر
۲۳. قمی، علی بن ابراهیم. (۱۴۰۴). تفسیر قمی. قم: مؤسسه دار الکتب
۲۴. قمی مشهدی، محمد بن محمد رضا (۱۴۰۹). تفسیر کنز الدقائق و بحر الغرائب. تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان چاپ و انتشارات
۲۵. کلینی، محمد بن یعقوب. (۱۴۰۷). الکافی. تهران: دار الکتب الإسلامیه
۲۶. مجلسی، محمد باقر (۱۴۰۳). بحار الأنوار. بیروت: دار إحياء التراث العربی
۲۷. مغنیه، محمدجواد (۱۴۲۴). تفسیر الکاشف. قم: دار الکتب الإسلامی
۲۸. نحاس، احمد بن محمد (۱۴۲۱). اعراب القرآن. (چاپ اول). لبنان - بیروت: دار الکتب العلمیه، منشورات محمد علی بیضون
۲۹. نعمانی، ابن ابی زینب محمد بن ابراهیم (۱۳۹۷). الغیبه. تهران: نشر صدوق
۳۰. همایون، محمد هادی (۱۴۳۲). تاریخ تمدن و ملک مهدویعج. (چاپ اول). تهران: دانشگاه امام صادق و پژوهشگاه فرهنگ هنر و ارتباطات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی